

bankens ledelse, hvis hun kommer til at sidde dér; det er nemlig hemmeligt.

Derfor er al den snak, som tilhængerne har om, at man skal ind ved dette her berømte bord for at få indflydelse, fuldstændig tom og meningsløs. Der kommer ganske vist til at sidde en dansker ved dette bord, men den dansker, nemlig Bodil Nyboe Andersen, nationalbankdirektøren, må ikke snakke med andre danskere om, hvordan hun skal stemme: hun må ikke engang fortælle dem bagefter, hvad hun har gjort på vores alle sammens vegne. Det kalder jeg altså ikke indflydelse, og jeg kalder det slet ikke demokrati.

Derfor står den debat også efter det udvalgs-møde, vi havde i Europaudvalget, tilbage med det fuldstændig ubesvarede spørgsmål, hvad det er, tilhængersiden mener, når den taler om indflydelse.

Jeg har spurgt den konservative leder, hr. Bendt Bendtsen, om der kan komme et tilsagn om, at vi får en folkeafstemning om den kommende Nicetraktat. Det er jo sådan, at der allerede i begyndelse af september skal forhandles på møder i regeringskonferencen om indførelse af flertalsafgørelser, altså fjernelse af vetoet på afgørende områder som f.eks. arbejdsmarkedsområdet og socialpolitikken. Der ligger f.eks. forslag om, at EU skal have beføjelser på dagpengeområdet.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om vi kan få et tilsagn om, at hvis den danske regering har tænkt sig, at der skal være sådan nogle nye beføjelser for EU til at harmonisere den sociale lovgivning og arbejdsmarkedslovgivningen, så får den danske befolkning en folkeafstemning om det, eller om det bare vil blive gennemført hen over hovedet på befolkningen.

Jeg synes, den bedste garanti, man kan få for, at det ikke bliver gennemført hen over hovedet på befolkningen, er at stemme nej den 28. september. For det vil trods alt blive opfattet af regeringen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre som et vink med en vognstang om, at man ikke bare kan lempe Danmark ind i et sådant unionsprojekt uden at spørge befolkningen.

Hvis det bliver et ja, er jeg alvorligt bange for, at vi så ikke får flere folkeafstemninger; så glider vi bare ned ad unionsglidebanen, og disse nye unionsskridt vil så blive vedtaget hen over hovedet på befolkningen.

Derfor handler folkeafstemningen den 28. september elementært set også om demokrati:

om, hvorvidt vi én gang for alle skal fraskrive os vores demokratiske muligheder for at påvirke den her situation fremover og overlade det til regering og Folketing, eller vi skal fastholde vores ret til at have folkeafstemninger, når disse vigtige spørgsmål skal afgøres.

Jeg har stillet nogle spørgsmål til statsministeren om muligheden for at fortryde, hvis man kommer ind i euroen. Vi har hidtil ikke fået svar, i hvert fald ikke nogen, der kunne bruges til noget, bortset fra det fra fru Elisabeth Arnold, der bekræftede, at der faktisk ikke er nogen fortrydelsesret, medmindre alle de andre lande siger ja. Det vil jeg gerne endnu en gang takke fru Elisabeth Arnold for; det var en meget klar og tydelig melding fra hendes side.

Men jeg savner stadig ministrenes og statsministerens svar på det spørgsmål. Derfor vil jeg også anmode om, at sagen mellem anden og tredje behandling bliver sendt tilbage til behandling i Folketingets Europaudvalg, således at vi kan få mulighed for at få statsministeren i samråd. Jeg går ud fra, at han inden da så vil kunne modtage en orientering om, hvad der er sket her under debatten, og så vil han dér kunne redegøre for det juridiske problem og det grundlovsproblem, der ligger i at vedtage det her uden en fortrydelsesret.

Jeg vil selvfølgelig opfordre til, at man stemmer for det ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet, og som skal sikre fortrydelsesretten.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg har tidligere tilladt mig at give hr. Keld Albrechtsen titlen som cheffyrbøder på det europæiske spøgelsestog. Det har han fuldt ud levet op til i dag. Der er intet nyt brændsel på lokomotivet, batteriet er ved at være tomt. Der er kun varm luft og damp, der skal lægge et røgslør ud. For det var jo i virkeligheden en genudsendelse af en række påstande, som hr. Keld Albrechtsen jo dybest set godt ved er forkerte.

Og hvad er det så egentlig, Enhedslisten sådan set vil med det dér EU og Europa? Ja, jeg har et par citater:

»Enhedslistens unionsmodstand er international, og vores alternativ er internationalt. Enhedslisten vil en tilbagerulning af Unionen, en dansk udmeldelse af Unionen og samtidig styrkelse af alternative former for internationalt samarbejde.« Det er det ene citat.